

ANUL II.

Nr. 37

SIBIU,

13 Septembrie

1931.

Supliment la foala „Lumina Satelor” | Un număr din foale costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Leu

Ziua Crucii — la Ierusalim.

În toamna anului 1925, am avut fericirea să fiu la Ierusalim tocmai pe timpul praznicului Înălțării sf. Cruci. Am văzut, cu acest prilej, locul unde împărateasa Elena a aflat Crucea Restignirii, iar patriarhul Macarie a înălțat-o în Biserică în văzul tuturor creștinilor, cari s-au închinat ei.

Locul unde s'a aflat Crucea Domnului e la o adâncime de peste 20 de metri. Pentru afilarea Crucii a trebuit o săptămână adâncă de 20 metri.

Crucea Restignirii se află și azi tot așa. Crucea Golgota este un »adânc«, o adâncime (Romani 11, 33), și ea se poate afla numai săpând și pătrundând în această adâncime, în taina cea mare a măntuirii sufletești.

Să afli crucea înseamnă să afli dragostea lui Isus, Fiul lui Dumnezeu, care s'a restignit pentru tine și păcatele tale. Să afli crucea înseamnă să afli căt de grozav a fost păcatul tău că a trebuit înșuși Fiul lui Dumnezeu să moară pentru tine, pentru iertarea ta și măntuirea ta. Să afli crucea Domnului înseamnă să afli și să trăești cuvintele ap. Pavel: »Am fost restignit împreună cu Hristos și trăesc... dar nu mai trăesc eu, ci Hristos trăește în mine« (Galateni 2, 20) și »nu mă laud în altceva decât în Crucea Domnului nostru Isus

Hristos, prin care lumea s'a restignit față de mine și eu față de lume« (Galateni 6, 14).

Crucea restignirii trebuie aflată, iar când o afli cu adevarat, atunci te faci un nebun pentru Hristos... atunci crucea se face un hotar de viață nouă în viața ta... crucea face o schimbare din temelie în viața ta.

Dacă n'ai aflat crucea în acest înțeles, apoi să ști, dragă cetitorule, că pentru tine și azi e îngropată Crucea Mântuitorului, adecă darurile ei.

Dacă este ceva ce ne trebuie nouă, Românilor, este adâncirea vieții noastre în Crucea și Jertfa Mântuitorului, sau mai corect zis, adâncirea Crucii în inima și viața noastră. Crucea înseamnă biruință și cu ea trebuie să trăim o viață de biruitor, altcum înzadar punem crucea pe casă și cruci pe păreții caselor (iar înălțăm casei trăim cu păcatul). Altcum rămâнем în judecata unui străin care cercetând viața noastră religioasă, și-a însemnat într'un loc cuvintele: »viața Românilor e plină de cruci și de... păcate«.

Crucea e semnul cel mai scump ce-l avem noi creștinii pe pământ, dar acest semn trebuie să fie un izvor de putere, de biruință și de viață creștinească.

Sf. Scriptură e Cartea lui Dumnezeu.

Sf. Scriptură este cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu este autorul Vechiului și Noului Testament. Dumnezeu a influențat pe autori cărților sfinte, ferindu-i pe de o parte de orice eroare, iar pe de alta, influențând rațiunea, voința, întreaga lor ființă — încât se poate afirma cu dreptate că Dumnezeu este autorul sfintei Scripturi.

Sfânta Scriptură este, după cum se exprimă sfintii Părinți, o epistolă a lui Dumnezeu către oameni, care le arată calea spre cer. Fiind așa, ea trebuie să ajungă la auzul tuturor.

Fericitul Ieronim spune: dacă după apostolul Pavel, Hristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, cine nu știe Scripturile, nu poate cunoaște puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Din ambele potiri să bei, — zice sf. Ambrozie — din

al vechiului și al noului Testament pentru că în ambele bei pe Hristos. Bea pe Hristos căci este viață. Bea pe Hristos căci este peatra care izvorește apă. Bea pe Hristos căci este izvorul vieții. Bea pe Hristos căci este râul a cărui vigoare învelește împărăția lui Dumnezeu. Bossuet (un mare predicator francez) repeta mereu cuvântul fericitului Ieronim către Nepotian: »niciodată această carte să nu-ți cadă din mâna«. Nu aş putea trăi fără această carte, — spune el, — niciodată nu strălucește cuvântarea de pe amvon într'o lumină mai înălțătoare.

Sfânta Scriptură este deci, într-adevăr, cartea făcută de Sfântul Duh pentru predicatori. (Luată din cartea părintelui Gh. Secaș: »Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm«, care a ieșit acum de sub tipar).

Gh. Secaș: »Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm«, care a ieșit acum de sub tipar).

Stai în țara Domnului!

Multor creștini, li se pare că atunci când fac păcate, nu pot fi nici un pericol pentru măntuirea sufletului.

Dacă n'ai făcut omor, dacă n'ai pus foc la casa cuiva, apoi poți avea toată siguranță că vei intra în rai.

Așa a ajuns să se creadă în ziua de azi, când ziarele ne vestesc aproape zilnic zeci de crime.

Dar, un om duhovnicesc, un bun creștin știe ce înseamnă păcat. El știe că orice păcat căt de mic are greutatea lui.

Un mare învățat creștin scria într-o carte a sa următoare:

»Fiecare om trăește într-o țară oarecare. Această țară are și ea hotarele ei, cari se întind până la un anumit loc.

In țara ta, ai dreptul să mergi de la un capăt până la celalalt fără să îți spună nimeni nimic. Tu ai dreptul să străbatești țara ta pe unde vrei și unde-ți place.

Însă, ia închipuește-ți că ai ajuns la marginea țării și mai faci un singur pas peste hotarul ei, așa-i că intrat în altă țară străină? Oare grănicerii nu-ți vor cere socoteală pentru îndrăsneala ta? Ce zici omule?«

Intocmai așa stă și'n cele sufletești. Bunul Dumnezeu

ne-a lăsat o țară, în care ne-a dat deplină libertate ca să străbatem în lung și'n lat. Însă ne-a pus și o condiție: să nu trecem hotarul în altă țară străină.

Si, cât timp, noi ascultăm și păzim poruncile Domnului, ne găsim în țara Lui cea sfântă.

De îndată, ce am făptuit un păcat căt de mic, noi am trecut în altă țară străină. Noi am făcut un pas peste hotarul țării lui Dumnezeu și am intrat în țara lui Satan.

Un om duhovnicesc, cunoaște imediat această trecere, fiindcă se vede hărțuit de grănicerii întunericiului. El se simte străin și fără de nici un ajutor. El cunoaște că a intrat în țara fărădelegilor. El susține după țara Domnului.

Deaceea, plângând își mărturisește păcatul la duhovnic și se reîntoarce iarăși în țara sfântă.

Nu tot așa se petrece și cu cel necredincios. El fiind orbit de păcate, nici n'aude, nici nu vede. Il poartă diavolul de nas în toate părțile și el nu cunoaște. Își bate joc de el, dar lui i se pare că frumos. Si, Doame, ce mai creștini de felul acesta avem astăzi!

I. Tudusciuc, inv.-ostaș.

In pelerinaj la sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog.

Cu acest prilej, ostașii de prin părțile Aradului au ținut o mare adunare.

Ca în toți anii, și anul acesta a fost o măreață manifestare religioasă cu prilegiul hramului sf. Mănăstirii Hodoș-Bodrog, care se sărbătorește la praznicul Adormirii Maicii Domnului, în cadrele unui mare pelerinaj.

Credincioșii din toate părțile s-au strâns și anul acesta la sf. Mănăstire. Încă de Vineri au început a veni cetele de credincioși.

Pe toți i-a primit cu părintească dragoste și grija, I. Prea Cuv. Sa, Arhimandritul P. Morușca, starețul sf. Mănăstirii, care a dat o viață nouă acestui sfânt locaș.

Au venit și foarte mulți ostași ai Domnului. În frunte cu steagul Oastei au sosit frații dela Lugoj; sub conducerea fratelui C. Drăghici, care i-a prezintat pe ostași I. Prea Cuv. Sale.

După primirea celor veniți, în sunetul clopotelor și cântărilor religioase s'a început așa numit »Dru-

mul Crucii«, o cale împărțită în 14 opriri, (popasuri) cu 12 cruci și locuri de închinare, care închipuează 12 opriri ale Domnului Isus în drumul spre Golgota restignirii (o fericită imitație după cele 14 stațiuni dela Ierusalim).

La fiecare popas, părintele Arhimandrit a ținut câte o mișcătoare predică și rugăciune care au stors lacrimi din ochii mulțimii. Intre popasuri se cântau cântări religioase.

Seara s'a făcut privegherea și sf. Paraclis și a predicat preotul Zenovie Brădeanu.

După priveghere, fratele ostaș monahul Sintescu dela sf. mănăstire — care ne-a trimis acest raport — a strâns la un loc pe toți frații ostași aflători acolo. S'a adunat grupările din Lugoj, Covășin, Păuliș, Secusig, Sepreus, Curtici, Agriș, etc. formând un grup puternic. S'a început un program al Oastei Domnului, cu Impărate ceresc,

diferite cântări de ale Oastei, declamări de poezii, vorbiri din partea fraților Ioța Barna, din Covasna, și Constantin Drăghici din Lugoj. Bucuria fraților a fost mare, văzându-se adunați la un loc, din diferite părți. Frumoase în deosebi au fost poezile declamate de fratele Drăghici, în urma căror merită laudă. Precum și vorbirea fratelui Ioța, Barna, despre puterea Sf. Crucii.

Frumoasă a fost și cântarea fraților și surorilor din Păuliș, »Într-o Joi seara după cină, s'a dus Isus în Grădină«, o cântare ce desfășoară patimile Domnului, pe o melodie duioasă și pătrunzătoare până la lacrimi. Incheierea progra-

mului s'a făcut pe la orele 3 dim. de subsemnatul cu »Tatăl nostru«, cântat pe melodia dela pag. 143 din carte »Intr. în O. D.«, ed. IV.

La orele 7 dim. au început serviciul sf. Liturghie, în »Paraclis«, slujită de I. P. C. Sa Pă. Arhim. Morușca, înconjurat de un sobor mare de preoți. La priceasnă a vorbit I. P. C. Sa foarte frumos despre Maica Preasfântă și mama, adeverată îndrumătoarea familiei, zguduind înimile tuturor până la lacrami. Incheierea pelerinajului s'a făcut, cu sfîntirea apei, stropirea credincioșilor, după care au plecat fiecare la ale sale.

Nu te răzbuna creștine.

*Frate, de simți vre-o durere,
De ai vr'un necaz nespus,
Pune-ți degrabă 'nainte
Chinul Domnului Isus.*

*Dacă ţi-a vorbit vecinul
Un cuvânt poate de rău,
Amintește-ți de ocara
Lui Isus Stăpânul tău.*

*Dacă ţi-a furat avereia
Si tu plângi neîncetat,
Uită-te și tu la Domnul
Si cămașa I-au luat.*

*De ești dat în judecată
De niște oameni mișei,
Vezi cum e judecat Domnul
De arhiereii cei răi.*

*Dacă pe nedrept creștine
Ai fost chiar și osândit,
Închipuiește-ți în față
Pe Isus Cel răstignit.*

*Și-apoi pune-ți întrebarea:
Dacă este chinul tău
Tot aşa grozav și mare
De te plângi atât de rău.*

*Poate tu iubite frate,
Tot ești vinovat un pic,
Însă Domnul, știi prea bine:
Nu I s'a găsit nimic.*

*El a fost întins pe cruce
Ca cel din urmă tâlhar,
Numai să ne scape frate
Din iadul cel prea amar.*

*Oprește-te dar creștine
De a te mai răzbuna
Gândește-te la Stăpânul
Și-atunci toate vei răbdă.*

*Tine minte dragă frate:
De căteori ești măhnit,
Adă-ți repede aminte
De Isus cel răstignit.*

I. Tudusciuc, învățător-ostaș al Domnului, Brăhășoaia—Vaslui.

A ieșit o carte nouă, de mare preț.

Din tipografia Oastei Domnului, a ieșit o carte nouă. Cu preafrumosul nume: »Toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm«, părintele profesor de teologie și preaiebuitul nostru colaborator, Gh. Secaș, din Sibiu, a scos o carte de mare preț.

E o carte ce arată credincioșilor calea spre sfânta Scriptură, le ușurează înțelesul ei, le arată bogățiile și frumuseștile din Cartea Cărților.

Cartea se ocupă în special cu feliul cum trebuie vestită Evanghelie.

Este carteaceasta o aderată școală pentru cei cari voiesc să predice cu folos, cu înțelegere și cu credință tare, pe Isus Mântuitorul și Evanghelia Lui.

Cartea aceasta trebuie să

ajungă neapărat în mâna tuturor preoților și tuturor celor cari se ocupă cu vestirea Evangheliei. Pe lângă îndrumările teoretice, carteau și o parte practică: ea dă și 30 preafrumoase predică, rostită în Catedrala din Sibiu.

Recomandăm călduros această carte tuturor preoților. Ea trebuie pusă și în mâna studenților teologi și seminariștilor ca un prețios ajutor și îndrumător în vestirea Evangheliei.

O recomandăm și ostașilor noștri cari pot urmări cărțile scrise pentru cărturari (cartea e scrisă pentru lumea cărturarilor).

Cartea are 200 de pagini și costă 80 Lei. Se poate comanda dela Librăria »Oastea Domnului«, Sibiu.

INVITARE.

Oastea Domnului din com. Lisa, jud. Făgăraș, va fi în 13 Sept. a. c., o adunare religioasă la cari sunt invitați cu dragoste frații ostași și alți creștini din apropiere și deținători.

Gh. Greavu, ostaș.

.....

In 20 Sept. a. c., se va fi în com. Simișna jud. Someș, adunare religioasă a Oastei Domnului la care sunt invitați, frații ostași și alți creștini din jur.

Ierm. Zagan.

In Oaste au mai intrat:

Din București: Gheorghe Pălașan și soția Ana, David D. Șoaită și soția Elena, Marioara Gr. Forsea, Ioan Nicula, Ioan Forsea.

Din Deleni (jud. Botoșani): Toader Grancea, Anica Grancea, Mandița Vornicesei și Maria V. Cicoară.

Din Gugești (jud. Fălticeni): Bălan D. Vasile și Dumitru Ciobanu.

Din Gemeni (jud. Mehedinți): Ioan N. Gălețuș.

Din Ghijasa (jud. Târn.-mare): Axente H. Opreas.

Istorioare mici cu înțeles mare.

Sărăcia și oaia.

Sărăcia a intrat în casa oii și a vrut să stea jos. Vru să se așeze în colțul drept al casei, dar acolo dădu peste mielul oii. Dădu repede să se așeze în colțul stâng, dar acolo se afla găleata cu lapte. Vru atunci să meargă spre al treilea colț, dar și acolo se făcea brânza și se alegea untul. De data aceasta, Sărăcia vru să se așeze în al patrulea colț, dar și acolo dădu peste lâna oii, care aștepta să fie lucrată.

Așa că Sărăcia, neavând unde să se așeze, fugi rușinată dintr-o casă atât de harnică și îmbelșugată.

Cei doi prieteni.

Un înțeplet din vechime avea un prieten cu care se certă într-o zi.

Prietenuilui ii zise:

— Să mor dacă nu mă voiu răsbuna pe tine. — Înțepletul, surâzând, ii răspunse:

— Si eu, să mor dacă nu mă împac cu tine.

Amândoi se priviră cu dragoste și se împăcară.

Cum se învață omenia.

Un țăran de omenie avea cinci copii, cari toți, erau cu purtări frumoase și erau iubiți, din această pricina, de tot satul.

Un vecin al acestui țăran, îl întrebă într-o zi: — Cum ai făcut Dumneata de ai copii așa de buni? Gospodarul îi răspunse:

— »Foarte ușor: pe cel dintâi l-am învățat eu să se supună sfaturilor mele; cel de al doilea a învățat dela cel dintâi, al treilea dela cei doi dinainte și așa mai încolo, până la cel din urmă. — Iar eu — sfârși gospodarul — am învățat așa dela tata«.

(Luate din Cărțile de cetire, pentru clasele primare, scoase de scriitorul și școlășul Domnului Al. Lascarov Moldovanu, despre cari am scris în numărul trecut).

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastelor Domnului.

Din Bucovina.

Duminică în 23 August a. c. s'a ținut adunarea »Oastei Domnului« din comuna Vicovul de sus, în biserică filială din Laura. După vecernia săvârșită de părintele Mitrofan Tanasciuc au cântat toți ostașii împreună cu preotul în mijlocul bisericii »Împăratul ceresc«, a urmat apoi »Tatăl nostru« și alte cântări religioase. Între cântări ostașii Nicolai Schipor și Gh. Isopescu, au cetei bucăți potrivite, din volumul »Întră în Oastea Domnului«. Adunarea s'a sărbătorit în cea mai desăvârșită dragoste creștină.

Societatea »Oastea Domnului« își ține de altfel foarte regulat în fiecare Duminică adunarea, e de notat însă că de când preotul a luat singur conducerea ei, activitatea ostașilor nu numai că a devenit mai rodnică prin această încurajare, ci chiar aceia cari nu priviau cu ochi buni la »Oastea Domnului« au început să se apropie de ea și a lua parte la adunările membrilor ei. Să dea bunul Dumnezeu ca aceste adunări să fie un imbold pentru creștinii noștri; să poată călca și urma calea cea adeverată spre mântuirea sufletească și ferirea vecină.

Raportor.

La Țaul—Basarabia.

O mare bucurie au avut ostașii Domnului din com. Țaul jud. Soroca, în praznicul Adormirii Maicii Domnului — cercetându-i frații ostași: Filip și Silvestru Turcan din com. Pârjota, jud. Bălți. O cale de peste 4 de km. au făcut acești frați până să ajungă la frații lor din Țaul. Pe drum, diavolul le-a scos și o îspită în cale: primarul din com. Baraboi a încercat să-i împedele, dar ei nu s-au înfricat.

La Țaul s'a făcut apoi o petrecere în Domnul rar pomenită. Sufletul Oastei din Țaul este fratele ostaș I. Sardari, care a făcut o misiune de mărturisire cum printul vis aflat despre Oastea Domnului și l'a trimis la redacția foii.

Ostașii au cercetat și pe fratele Mihai Toslungă care se află bolnav, făcându-i o mare bucurie și măngâiere sufletească. »Suntem 9 sufleti la părintii mei — spunea bolnavul și dela toți am suferit de când am intrat în Oaste, dar mulțumesc lui Dumnezeu că m'a ajutat să aflu calea mântuirii«.

Ostașii s-au rugat pentru el și sănătatea lui. Cu acest prilej au mai intrat în Oaste: Văd. Anica Horbus cu nepotul Vasile, din Pârjota; și Ales. cu soția Marioara și 4 copii, croitor, din comuna Boroseni-Noi, jud. Bălți.

La Ghiulvăz—Timiș.

O mare bucurie au avut ostași din com. Ghiulvăz jud. Timiș, în 23 August, când i-au cercetat frații din com. Gherman, dela o depărtare de 60 km.

Mergând cu toții la Biserică, părintele N. Brănuț i-a primit pe frații săi cu caldă cuvântare. Să a început apoi sfânta slujbă, răspunsurile fiind date de ostași.

După slujbă, frații ostași au luat masa la fratele Simion Zebelean, neobositul nostru luptător din Ghiulvăz. În decursul mesii s-au cântat cântări religioase. A urmat apoi Verneria, iar la școală, adunarea Oastei. A vorbit părintele Brănuț despre celul ostașilor din Gherman și despre Oastea Domnului. Au urmat declamări religioase spuse de fetițe școlare, pentru care i se aduc mulțumiri d-lui inv.-director, Petru Rotariu, un bun prieten al Oastei. Au urmat apoi cântări de ale Oastei.

Foarte frumos a vorbit apoi frațele ostaș Gavril Berlovan din Gherman. Multă bucurie a făcut ostașilor și dna preoteasă care a cântat împreună cu frații și surorile. Școala n'a putut cuprinde mulțimea de porțe ce se strânsese să audă cuvântul lui Dumnezeu.

Pe urmă frații s-au despărțit cu dragoste frâtească și cu cântări de slavă lui Dumnezeu.

INVITARE.

Duminică în 20 Septembrie va fi o mare adunare de propagandă pentru Oaste, în comuna Băcel, jud. Treiscaune unde sunt chemați toți frații ostași din jur.

Sfîntirea Steagului din Intorsura Buzăului, care era anunțată în foaie pe data de 14 Septembrie, se amâna pe Duminică din 4 Octombrie, când va putea participa și părintele protopop, ostaș al Domnului, Aurel Nistor, din Sf. Gheorghe.